

ת"פ 40527/06/14 - מדינת ישראל נגד מ ט

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 40527-06-14 מדינת ישראל נ' ט (אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מ ט

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירת תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם היה נשוי לגב' ט (להלן: "המתלוננת"). בני הזוג עלו ארצה מאתיופיה כתשעה חודשים עובר לאירועים, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום החלו בהליכי גירושין וגרו בדירות נפרדות במרכז הקליטה במבשרת ציון (להלן: "מרכז הקליטה"). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 13/6/14, הגיע הנאשם אל דירת המתלוננת במרכז הקליטה, לאחר שלן לילה קודם בדירת דודו, בשל סכסוכים חוזרים ונשנים בינו לבין המתלוננת. הנאשם ישב בדירה יחד עם בנם התינוק בן השנה וחצי, כשלתע קם, סגר את דלת הדירה, סטר למתלוננת, אחז בגרונה ולא חדל על אף שהמתלוננת צעקה שיניח לה. הנאשם אחז בגרונה של המתלוננת עד שזו התעלפה ונפלה ארצה, הכל בזמן שבנם התינוק נמצא במקום. לאחר מכן, נמלט הנאשם מהמקום. מעשי הנאשם הותירו אדמומיות בצווארה של המתלוננת.

תסקיר שירות המבחן

2. שרות המבחן ערך מספר תסקירים בעניינו של הנאשם. מדובר בנאשם בן 28, יליד אתיופיה, ואב לילד בן שלוש. בתחילה, התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לבטא את קשייו ולהכיר במעשיו, נעדר מוטיבציה להליך טיפולי, ולפיכך קבע רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד. יצוין כי שרות המבחן התייחס אף לשיחה שנערכה עם המתלוננת, ולפיה נקט הנאשם באלימות כנגדה טרם עלו ארצה, בסמוך לאחר שהתחתנו. יחד עם זאת, בהמשך השתלב הנאשם בהליך טיפולי, הן במרכז הקליטה והן במרכז למניעת אלימות במשפחה, תוך ליווי של סטודנט

לעבודה סוציאלית. הנאשם גילה מוטיבציה לשינוי, נרתם לטיפול ושיתף פעולה באופן מלא. כיום, למעלה מחצי שנה מאז שולב בטיפול, הנאשם בעל מודעות לטיפול בקשייו, מבין את מקומו במערכת היחסים בינו לבין המתלוננת, ומצליח למצוא דרכים אלטרנטיביות להתנהגותו. בנוסף, הנאשם מגלה כוחות בדרך של שמירה על מקום עבודה יציב. הערכת שירות המבחן היא כי כיום רמת הסיכון הנשקפת ממנו היא נמוכה.

לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לשנה, לצד מאסר על תנאי מרתיע.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שירוצה בעבודת שירות, ועד למספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בתסקיר אשר הצביע על שינוי חיובי שחל בנאשם, היעדר עבר פלילי ושיתוף הפעולה בהליך, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם.

בא כוח הנאשם עתרה לביטול הרשעתו והטלת צו מבחן ושל"צ, תוך שנימקה זאת בצורך בשמירה על רצף טיפולי, וכן כי הרשעה עלולה לפגוע באפשרויות לימודים ותעסוקה בעתיד. עוד ציינה, את קבלת האחריות של הנאשם ונסיבות חייו הקשות.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולקח עליהם אחריות.

אי הרשעה

4. הכלל בסדר הדין הפלילי, קובע כי מי שהודה בביצוע עבירה יורשע בדין. רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן, "חריג שבחריגים", בהם נוצר פער בלתי נסבל בין הפגיעה בנאשם לבין תועלת ההרשעה לאינטרס הציבורי, ייאות בית המשפט לסטות מכלל ההרשעה, וזאת בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וכן סוג עבירה המאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337 (1997)). עוד לעניין היות ההליך חריג ומצומצם, ראו רע"פ 2589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14)).

יש להדגיש כי מדובר בשני תנאים מצטברים.

לגבי הנזק שיגרם לנאשם, נקבע כי "אין מקום להסתפק ב'תרחישתיאורטי', ויש להצביע על קיומו של **נזק 'מוחשי וקונקרטי' אשר צפוי לנאשם כתוצאה מהרשעה**" (רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (27.01.15); רע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013)). עוד נקבע, כי את הטענות לגבי אותה פגיעה קשה וקונקרטי, יש לבסס בראיות מתאימות (רע"פ 7244/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל**, (10.11.14)).

במקרה הנדון, לא הוצגה לפני כל ראיה לנזק "מוחשי וקונקרטי" לנאשם בהרשעתו, זאת מעבר לעצם הרשעת כל אדם אשר לא עומד לחובתו עבר פלילי. כל טיעוני הנאשם לנזק הצפוי לו, בשל לימודים עתידיים ומקצוע שירכוש בעתיד, לא התבססו על דבר מעבר לעצם ההצהרה על כוונה שכזו. לפיכך, אני קובע שהנאשם לא עמד באחד

התנאים הנדרשים ואין מקום לביטול הרשעתו. למעלה מהדרוש, אציין כי ספק רב בעיני אם ניתן היה לבסס סיום הליך ללא הרשעה, אף לו היה מוכח נזק קונקרטי לנאשם, זאת נוכח אופי מעשה האלימות בו נקט הנאשם כנגד בת זוגו, וכן העובדה שמדובר בתופעה נרחבת המחייבת ענישה משמעותית שתהווה הרתעה לציבור הרחב.

מתחם הענישה

5. נקיטה בכח הזרוע כלפי הזולת, מהווה פגיעה בשלומו ובביטחונו האישי של הנפגע. מעשים כוחניים אלה לובשים משנה חומרה, כאשר הם מכוונים כלפי בת זוג, בתוך התא המשפחתי. הדבר מצא את ביטויו בהחמרת הענישה על ידי המחוקק והפסיקה, אשר הדגישה את הצורך במתן מענה עונשי הולם כנגד מעשי אלימות אלה. לצד זאת, מדובר בסוג עבירות שמידת חומרתן משתנה בהתאם לנסיבות ביצוען, נסיבות להן יש לתת משקל משמעותי בעת קביעת מתחם הענישה (לגבי משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, ראו ע"פ 1323/13 חסן נ' **מדינת ישראל**, (05.06.2013), פסקאות 8-9; ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגיי** נ' **מדינת ישראל**, (15.01.2014), פסקה 25).

במקרה הנדון, מדובר בפרץ אלימות חד פעמי, אך נסיבותיו אינן קלות: הנאשם סטר תחילה למתלוננת, ובהמשך אחז בצווארה. הנאשם לא הירפה מאחיזתו, על אף בקשה של המתלוננת וכן העובדה שבנם התינוק נכח במקום, כל זאת עד שהמתלוננת התעלפה. אין מדובר באלימות הגורמת אך כאב באיבר גוף, אלא בפעולה אשר עלולה היתה להסתיים בתוצאות קשות ביותר. עוצמת אחיזתו של הנאשם, הותירה סימנים על צווארה של המתלוננת.

לאחר ששקלתי את מעשה העבירה בנסיבותיו, את הפסיקה הנוהגת וכן את הפגיעה בערך המוגן, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות למשך מספר חודשים, ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

6. הנאשם אדם צעיר, ללא כל עבר פלילי, אשר עלה ארצה מאתיופיה מספר חודשים עובר לביצוע העבירה. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, קיבל בכך אחריות על מעשיו, ואף הביע צער בדבריו בבית המשפט. לאחר שתחילה לא הפנים הנאשם את חומרת מעשיו והתקשה בקבלת אחריות אמיתית לביצועם, מאז ששולב בהליך טיפולי, חל שינוי בדפוסי התנהגותו והבנתו את מעשיו. כיום, התרשם שרות המבחן כי קיימת מסוכנות נמוכה מצידו של הנאשם, אשר נמצא עדיין בהליך טיפולי מקיף. הנאשם עובד מזה מספר חודשים במפעל, עובדה המעידה אף היא על יציבות בחייו. נסיבות כוללות אלה מציבות את הנאשם ברף נמוך של מתחם הענישה, אך איני מוצא כי יש בהן כדי לחרוג ממתחם זה. הנאשם אכן ביצע כבדת דרך משמעותית בהליך הטיפול, אך אופי העבירה מחייב ענישה משמעותית בדרך של מאסר לריצוי בעבודות שרות. לגבי משך התקופה אשר יהא על הנאשם לרצות, אתחשב בשינוי שערך, בצורך בעידודו להמשיך בדרך זו, וכן בהשפעת מידת העונש עליו.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. שישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.

זכות ערעור לבית המשט המחוזי בירושלים, תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ו, 18 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.